

Pot protegir-se l'infant abans de néixer?

Seria ben incompleta tota tasca de divulgació de coses i aspectes de la puericultura, si hom oblidés de fer conèixer a tothom que hi ha un bon nombre d'esdeveniments de la vida de l'infant que tenen llur primer pla, no pas quan aquest ha nascut o bé s'escolen els primers mesos o anys de la seva existència, sino que parteixen de fets o de malalties que actuen sobretot durant aquell famós període de nou mesos, que, des que l'home és home, constitueix l'època de gestació del nou ésser, dintre l'entranya femenina esdevinguda més noble: l'úter o matriu, diqui's com es vulgui.

D'ací, doncs, que ocupi un lloc ben destacat en les campanyes pro-infant el que un il·lustre tocòleg anomenà molt justament **puericultura intrauterina**; que vol dir normes, miraments, tractaments, establerts durant l'època de l'embaràs per tal que el fruit obtingut reuneixi les següents condicions, sense les quals seria òbvvia tota acció ulterior:

1. Que arribi al temps necessari per a una perfecta maduresa. Es a dir, lluita contra l'avortament i el part abans d'hora.
2. Que sofreixi el mínim de contratemps per l'acte del part, causa cabdal, en molts de casos, de mort de l'infant o d'evolució defectuosa.
3. Que sigui sa, és a dir, que no porti dintre seu cap malaltia transmesa per la mare que converteixi l'infant en un ésser vulnerable o d'una vida futura handicapada per la malaltia hereditària.

Vet ací, doncs, quina multiplicitat d'aspectes ofereix aquesta cura sol·licita a un infant durant aquests dos-cents sentanta dies de vida al si matern.

El primer aspecte, és a dir, el que es refereix a aconseguir que el fruit arribi a terme, és un dels capitals, puix ja és sabut les poques condicions de vida que ofereixen els nadons prematurs. En aquestes mateixes planes, fa uns mesos, ens vam ocupar del perquè es neix abans d'hora i amb motiu d'això esbossàvem els mitjans d'evitar aquest fet, és a dir, tenint cura i tractant cada una de les causes que el determinaven.

El segon aspecte no correspon pas de conèixer-ho als futurs pares ni a qualsevol altra persona interessada en la vida i salut del futur infant, sino que cau de ple en l'imprescindible control mèdic periòdic, la necessitat del qual hem insinuat repetidament també des d'aquest lloc. Hi ha cent mil circumstàncies que poden posar en perill la vida de l'infant en el moment del part i llur coneixement no sempre pot traduir-se en un símptoma apreciable per la dona, sino que poden esdevenir-se trobant-se aquesta en un estat de salut perfecta. Per exemple, els casos de presentacions defectuoses de l'infant, d'estretors de la pelvis, de males conformacions.

Cal afegir a aquest segon capítol tots els perills per a la vida de l'infant que ofereix l'anomenada intoxicació gravídica, que es manifesta per albumina en l'orina, augment de la pressió arterial, inflors diverses, mals de caps intensos, etc. La descurança d'això pot donar lloc a la mort d'un infant per intoxicació a través de la mare.

El tercer punt de la puericultura intrauterina s'esforça a obtenir un infant sa, net de qualsevol malaltia hereditària. Es sempre això possible?

La malaltia que ocupa un primer pla en aquest aspecte és la sífilis. No n'hi cap d'altra que tingui uns efectes tan funestos per a l'infant. Uns cops, com dèiem en un article anterior, interromp l'embaràs i dona lloc a un avortament o a un part abans d'hora; altres vegades mata l'infant i aquest és expulsat mort; per últim pot permetre que neixi viu, però amb tares prou grosses perquè no visqui gaire o bé amb tares menys evidents, però que el converteixen en un malalt definitiu.

La gran extensió d'aquesta malaltia i el caràcter amagat que té moltes vegades fa que en l'embaràs i millor abans, convingui de posar-la en evidència i tractar-la intensament, prescindint de tot prejudici i de tot desig d'ocultació, puix quan menys es pensarà es posarà en evidència. D'aquesta forma serà possible l'obtenció d'infants vius i hom realitzarà ensems una enorme tasca social de profilaxi.

Més difícil d'influir és l'herència d'altres malalties que pugui patir la mare o pare.

Hi ha el cas de la tuberculosi sobre el qual no és possible de parlar en tots els casos d'una herència directa, però que indiscutiblement exerceix un paper important en la salut ulterior dels fills. Per això, tot creient justa la necessitat d'evitar el matrimoni o quan menys la gestació de casos de tuberculosi materna manifesta, cal propagar tots els mitjans que disposem per a limitar en el possible els efectes perniciosos del contacte entre mare i fill, i si bé en l'embaràs poca cosa pot fer-se, un cop nascut, la supressió de l'alletament matern i la separació de mare i fill, són normes que avui dia es consideren cabdals per a la salvaguarda del menut.

Tota malaltia infecciosa de la mare, soferta durant l'embaràs, pot ésser transmesa a l'infant i determinar en uns casos la seva mort i en d'altres que sofreixi l'afecció. Poca influència pot haver-hi per a evitar-ho i tan sols a gula d'informació ho esmentem.

Com hem vist en aquest ràpid esquema, hi ha un aspecte important en la lluita en favor dels infants que té el seu camp d'acció preferent durant l'època d'evolució intrauterina. Pot dir-se que la veritable protecció s'ha d'iniciar simultàniament amb la concepció i en molts de casos abans, puix, laborant per a una sanitat prematrimonial, lluitem a favor d'una descendència eficaç.

Casa Curran . City